

دوشنبه هفتم تیر ماه ۱۴۰۰

سال هفتاد و هفتم شماره ۲۲۲۱۷

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضایی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR

WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	هیأت وزیران	۱۴۰۰/۴/۲	نظریه‌های رئیس مجلس شورای اسلامی موضوع صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران»
۲	وزارت نفت - وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - سازمان برنامه و بودجه کشور - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران	۱۴۰۰/۳/۲۳	آیین نامه اجرایی بند (ی) تبصره (۱) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور
۳	سازمان برنامه و بودجه کشور - بنیاد شهید و امور ایثارگران	۱۴۰۰/۳/۲۶	آیین نامه اجرایی بند (ب) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور
۳	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت راه و شهرسازی وزارت نیرو - وزارت کشور - وزارت نفت - وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - سازمان برنامه و بودجه کشور	۱۴۰۰/۳/۳۰	آیین نامه اجرایی بند (ج) ماده (۹۲) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران
۴	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات	۱۴۰۰/۳/۲۳	آیین نامه اجرایی ماده (۸) قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات
۵	سازمان اداری و استخدامی کشور - وزارت آموزش و پرورش - اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی	۱۴۰۰/۱/۲۴	رأی شماره ۱۷۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال نامه شماره ۵۶۰۶۴۷ - ۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی کشور و نامه شماره ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ مدیرکل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش و نامه شماره ۲۲۰۰/۱۱۳۱۵۵/۶۸۰ - ۱۳۹۸/۷/۳۰ اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی
۶	شورای اسلامی شهر گرگان	۱۴۰۰/۱/۲۴	رأی شماره‌های ۲۰۴ و ۲۰۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۹۷/۵۹۰۹/۳ - ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ شورای اسلامی شهر گرگان در حد شروط و قیود مصرح در نظریه فقهای شورای نگهبان از تاریخ تصویب
۸	وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۱۳۹۸/۸/۲۸	مصوبه اصلاح و تکمیل تبصره ۱ ماده ۲ سند سیاست‌ها و ضوابط اجرایی آمایش آموزش عالی در عرصه سلامت در جمهوری اسلامی ایران

سال ۱۴۰۰ کل کشور، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آیین نامه اجرایی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است، ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- به موجب بند «و» تبصره (۹) قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور: «شرکتها، بانکها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت... مکلفند در اجرای تکالیف قانونی مربوط، حداقل چهل درصد (۴۰٪) از هزینه امور پژوهشی خود... را... به حساب خاصی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز کنند تا در راستای حل مسائل و مشکلات خود از طریق توافقنامه با دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی اعم از دولتی و غیردولتی و جهاد دانشگاهی و حوزه‌های علمیه... به مصرف برسانند...». با نظر به عام و مطلق بودن واژه «حوزه‌های علمیه» که تمامی حوزه‌های علمیه دارای مجوز تأسیس و فعالیت در سراسر کشور را دربرمی‌گیرد، علیهذا، بند «۶» ماده (۱) مصوبه از این حیث که امکان انعقاد قرارداد

قوانین و مقررات عمومی

نظریه‌های رئیس مجلس شورای اسلامی موضوع صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران»

۹۸۶

۱۴۰۰/۴/۲

شماره ۲۶۷۵۶/هـ ب

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۱۶۱۹۵/ت/۵۸۷۵۲ مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۱۸، موضوع: «آیین نامه اجرایی بند «و» تبصره (۹) ماده واحده قانون بودجه

۵ - بدهی قطعی: بدهی دستگاه‌های بدهکار به اشخاص متقاضی که به استناد ماده (۱۹) قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶ - در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط تا پایان سال ۱۳۹۹ و یا در اجرای تکالیف قانون ایجاد و با توجه به ماده (۲۰) قانون محاسبات عمومی کشور تسجیل شده و به تأیید ذی‌حساب (در دستگاه اجرایی فاقد ذی‌حساب، مدیر مالی یا عناوین مشابه) و مقام مجاز دستگاه اجرایی رسیده باشد.

۶ - سازمان: سازمان برنامه و بودجه کشور.

۷ - بند (ی): بند (ی) تبصره (۱) قانون.

۸ - شرکت بازرگانی: شرکت فعال در حوزه بازرگانی بین‌المللی نفت که توسط دستگاه مشمول/ اشخاص متقاضی به شرکت ملی نفت ایران معرفی می‌شود.

ماده ۲- دستگاه مشمول/ اشخاص متقاضی معرفی شده توسط سازمان، مکلفند اهلیت شرکت بازرگانی را از شرکت ملی نفت ایران استعلام نمایند. شرکت ملی نفت ایران موظف است پاسخ این استعلام را حداکثر تا پانزده روز کاری به دستگاه مشمول/ اشخاص متقاضی ارایه نماید.

ماده ۳- سازمان مکلف است درخواست‌های دریافتی از دستگاه مشمول مبنی بر تسویه بدهی قطعی به اشخاص متقاضی یا انجام تکالیف قانون را بررسی و پس از تأیید، نسبت به ابلاغ اعتبار و تخصیص همزمان از محل اعتبارات مصوب جدول شماره (۲۱) قانون اقدام و مراتب را به شرکت ملی نفت ایران و وزارت امور اقتصادی و دارایی (خزانه‌داری کل کشور) اعلام نماید.

تبصره ۱- دستگاه مشمول موظف به مبادله موافقتنامه با سازمان است.

تبصره ۲- درخواست دستگاه‌های مشمول توسط بالاترین مقام دستگاه مشمول به سازمان ارسال می‌شود.

ماده ۴- شرکت ملی نفت ایران موظف است نسبت به تحویل نفت در ازای ابلاغ اعتبار و تخصیص اقدام و نتیجه را به تفکیک تخصیص اعتبار به صورت مقداری و مبلغ (ارزی و ریالی) به سازمان و وزارت امور اقتصادی و دارایی (خزانه‌داری کل کشور) اعلام نماید. سهم دولت از ارزش نفت تحویلی چهل و هفت و نیم درصد (۴۷/۵٪) حداکثر معادل مبلغ نهصد هزار میلیارد (۹۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰) ریال می‌باشد. شرکت ملی نفت ایران ارزش محموله نفت تحویلی را، به حساب بدهکار دولت منظور می‌کند.

تبصره ۱- با اعلام شرکت ملی نفت ایران، مبلغ نفت تحویلی به صورت جمعی - خرجی در دفاتر دستگاه اجرایی مشمول و وزارت امور اقتصادی و دارایی (خزانه‌داری کل کشور) اعمال حساب می‌شود. اعمال حساب جمعی - خرجی مبلغ مذکور، براساس دستورالعمل مربوط در چهارچوب نظام حسابداری بخش عمومی انجام می‌شود.

تبصره ۲- تسویه خالص بدهی قطعی دولت به اشخاص حقوقی که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام و یا مالکیت آنها به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم متعلق به اشخاص متقاضی باشد، از طریق تحویل نفت مجاز است.

تبصره ۳- پرداخت تعهدات طرح ببع متقابل صنعت برق به دستگاه‌های مشمول از محل سرفصل پرداخت بدهی‌های دولت در جدول شماره (۲۱) قانون در اولویت است.

ماده ۵- تمامی مذاکرات مربوط به برداشت نفت، از هر نظر و عقد قرارداد فروش و برداشت نفت، با مسئولیت و توسط شرکت ملی نفت ایران، در سقف مبلغ ریالی ابلاغ شده به این شرکت توسط سازمان در هر مورد، با شرکت بازرگانی نفتی، با رعایت شرایط عمومی معاملات نفتی (General Terms & Conditions) و موارد زیر انجام می‌شود:

۱- شرکت بازرگانی نفتی معرفی شده برای برداشت نفت باید حداقل توانمندی و تجربه حرفه‌ای در بازرگانی نفت و آشنایی با ابزارهای لازم برای عملیات فروش نفت در شرایط خطیر فعلی را داشته باشد. تشخیص این صلاحیت در اختیار شرکت ملی نفت ایران می‌باشد.

۲- مقصد / مقاصد صادرات نفت، باید به نحوی تعیین شود که به تشخیص شرکت ملی نفت ایران، موجب رقابت مخرب بین اشخاص متقاضی با دیگر برداشت‌کنندگان نفت از کشور نشود. در صورتی که برخی کشورها توافق کنند که به میزان مشخصی نفت از ایران برداشت نمایند، مقاصد صادراتی متقاضیان این تصویب‌نامه باید با رعایت این توافقات باشد.

۳- دریافت ضمانت مالی معتبر از شرکت بازرگانی نفتی الزامی است.

۴- شرکت ملی نفت ایران تعهدی در تأمین کشتی برای حمل نفت ندارد.

تبصره - تحویل نفت به گونه‌ای خواهد بود که به طور متعارف با توجه به ظرفیت کشتی‌ها و حجم بارگیری در عمل قابل اجرا باشد.

ماده ۶- تحویل نفت به اشخاص متقاضی، به قیمت روز صادراتی شرکت ملی نفت ایران به ترتیب مندرج در قرارداد محاسبه خواهد شد. شرکت ملی نفت ایران مکلف است پس از تحویل نفت به هر شخص متقاضی معرفی شده مشمول، توسط سازمان، اعلامیه مقدار و ارزش نفت تحویلی (ریالی و ارزی) به تفکیک تخصیص اعتبار موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه را برای تسویه حساب به سازمان و خزانه‌داری کل کشور اعلام نماید.

دستگاهها با حوزه‌های علمیه را محدود و مقید به لزوم تأیید حوزه علمیه قم می‌نماید، چون موجب تضییق شمول قانون است، مغایر قانون می‌باشد. ۲- ذیل ماده (۸) آیین‌نامه مبنیاً بر ایراد اعلامی در فوق، مغایر قانون است. ۳- به موجب ذیل بند «و» تبصره (۹) قانون بودجه، «شرکتها، بانکها و مؤسسات موضوع این بند می‌توانند حداکثر تا ده درصد (۱۰٪) از مبلغ چهل درصد (۴۰٪) هزینه امور پژوهشی مذکور را از طریق دانشگاهها و مؤسسات پژوهشی اعم از دولتی و غیردولتی وابسته به خود و جهاد دانشگاهی و حوزه‌های علمیه در چهارچوب آیین‌نامه اجرائی این بند هزینه کنند»، بنابراین، ذیل ماده (۸) آیین‌نامه از این حیث که امکان برخورداری نهادهای مزبور از مزایای مندرج در قانون را مقید به «دارا بودن ردیف بودجه‌ای» نموده از این حیث که نهادهای غیردولتی یا فاقد ردیف بودجه‌ای را محروم از امکان بهره‌مندی از مزایای مندرج در قانون می‌نماید، مغایر قانون است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

۹۸۷

۱۴۰۰/۴/۲

شماره ۲۶۷۷۵/هـ ب

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۵۵۸۶/ت/۵۵۸۶ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۳، موضوع: «تعیین حقوق گمرکی و سود بازرگانی کالاهای وارداتی در سال ۱۴۰۰»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آیین‌نامه اجرایی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است، ملغی‌الثر خواهد بود.

«با نظر به اینکه جزء «۱» بند «و» تبصره (۷) قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور مقرر می‌دارد: «نرخ ارز محاسبه ارزش گمرکی کالاهای وارداتی به استثنای کالاهای اساسی، دارو و تجهیزات مصرفی پزشکی در سال ۱۴۰۰ در همه موارد از جمله محاسبه حقوق ورودی، بر اساس برابری نرخ ارز اعلام شده بانک مرکزی نرخ سامانه مبادله الکترونیکی (ای. تی. اس) در روز اظهار و مطابق ماده (۱۴) قانون امور گمرکی می‌باشد»، بنابراین، بند «۱» مصوبه که بدون هرگونه تفکیک و برای تمامی کالاهای وارداتی اعم از «کالاهای اساسی، دارو و تجهیزات مصرفی پزشکی» و غیر آن، نرخ ارز رسمی معادل چهل و دو هزار ریال را مینا قرار داده و نرخ سامانه مبادله الکترونیکی را برای کالاهای غیر از کالاهای مذکور در نظر نگرفته، مغایر قانون است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

۱۴۰۰/۳/۳۰

شماره ۳۴۱۷۲/ت/۵۵۸۸۶۲

وزارت نفت - وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت صنعت، معدن و تجارت

سازمان برنامه و بودجه کشور - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۳/۲۳ به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور (با همکاری وزارتخانه‌های نفت، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، امور اقتصادی و دارایی و صنعت، معدن و تجارت) و به استناد بند (ی) تبصره (۱) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور، آیین‌نامه اجرایی بند یادشده را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه اجرایی بند (ی) تبصره (۱) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور

ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- قانون: قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور.

۲- نفت: نفت خام و میعانات گازی.

۳- دستگاه مشمول: دستگاه‌های اجرایی مندرج در جدول شماره (۲۱) قانون شامل نیروهای نظامی و انتظامی و سایر وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکت‌های دولتی (مجری طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای که اعتبارات آنها از محل بودجه عمومی تأمین می‌گردد) به نسبت اعتبارات مندرج در جدول فوق‌الذکر و طرح‌های ببع متقابل بخش برق در تعهد دولت و طرح‌های دفاعی و هسته‌ای.

۴- اشخاص متقاضی: اشخاص حقیقی، حقوقی، تعاونی، بنیاد مستضعفان، ستاد اجرایی فرمان امام خمینی (ره) و بخش‌های خصوصی.

ماده ۱۵- دستگاه مشمول / شرکت ملی نفت ایران / وزارت امور اقتصادی و دارایی موظفند گزارش عملکرد خود را در مقاطع زمانی سه ماهه به سازمان ارسال نمایند. معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۳۴۱۹۶/ت/۵۸۸۸۱ هـ - ۱۴۰۰/۳/۳۰

سازمان برنامه و بودجه کشور - بنیاد شهید و امور ایثارگران
هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۳/۲۶ به پیشنهاد مشترک سازمان برنامه و بودجه کشور و بنیاد شهید و امور ایثارگران و به استناد بند (ب) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور، آیین نامه اجرایی بند یادشده را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین نامه اجرایی بند (ب) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:
۱- کمک معیشت: مبلغی معادل حداقل حقوق کارکنان شاغل دولت موضوع ماده (۷۶) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶ - .

۲- بنیاد: بنیاد شهید و امور ایثارگران.

۳- مشمولین: جانبازان و آزادگان غیرشاغل معسر فاقد درآمد که بر اساس قوانین نیروهای مسلح، مشمول دریافت حقوق وظیفه نمی باشند، تا زمانی که فاقد شغل و درآمد باشند.

تبصره - جانبازان یا آزادگانی که از صندوق های بیمه یا بازنشستگی، حقوق بازنشستگی یا مستمری دریافت می کنند و مستمری ایشان از حداقل حقوق کارکنان دولت کمتر می باشد، منوط به اینکه فاقد هرگونه شغل و درآمد دیگری باشند، مابه التفاوت آن تا حداقل حقوق کارکنان دولت از محل اعتبارات موضوع این آیین نامه توسط بنیاد پرداخت می شود.

ماده ۲- مشمولین این آیین نامه برای برخورداری از کمک معیشت موظفند مدارک زیر را به بنیاد محل پرونده خود ارائه نمایند:

۱- اصل تقاضانامه مربوط.

۲- اقرارنامه محضری مبنی بر فاقد شغل و درآمد بودن.

ماده ۳- بنیاد موظف است به منظور برقراری کمک معیشت، اقدامات زیر را به عمل آورد:

۱- استعلام از مراجع مربوط شامل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، صندوق های بیمه و بازنشستگی، سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح، سازمان امور مالیاتی کشور و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور حسب مورد به تشخیص بنیاد.

۲- پایش اطلاعات مشمولین آیین نامه از حیث اشتغال یا درآمد یا تغییرات ایجادشده در وضعیت آنان هر شش ماه یکبار.

۳- بررسی و اقدام لازم درخصوص درخواست های دریافتی.

تبصره - دستگاه های مذکور در بند (۱) این ماده موظفند برای احراز عدم وجود درآمد مشمولین این آیین نامه استعلام های بنیاد را ظرف یک ماه پاسخ دهند.

ماده ۴- بنیاد موظف است ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه نسبت به تدوین شیوه نامه مرتبط برای مشمولان این آیین نامه بر اساس درصد جانبازی، شرایط سنی، بیماران صعب العلاج و افراد مشمول دارای محدودیت های جسمی حرکتی و ضایعات غیر جانبازی، اقدام نماید.

ماده ۵- برقراری و پرداخت کمک معیشت به مشمولین در چهارچوب ضوابط اجرایی قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور و در سقف اعتبارات تخصیص یافته از ابتدای سال ۱۴۰۰ امکان پذیر است.

ماده ۶- نظارت بر حسن اجرای این آیین نامه بر عهده بنیاد است.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۳۵۲۶۲/ت/۵۶۸۶۰ هـ - ۱۴۰۰/۴/۱

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت راه و شهرسازی - وزارت نیرو - وزارت کشور
وزارت نفت - وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - سازمان برنامه و بودجه کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۳/۳۰ به پیشنهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (با همکاری وزارتخانه های راه و شهرسازی، نیرو، کشور و نفت) و به استناد تبصره بند (ج) ماده (۹۲) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۹۵ -، آیین نامه اجرایی بند مذکور را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین نامه اجرایی بند (ج) ماده (۹۲) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- در این آیین نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱- وزارت: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

سیاهه های مربوط مطابق روال متعارف جاری، برای تسویه حساب ارزی به ترتیب مقرر در ماده (۹) این آیین نامه به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارسال خواهد شد.

ماده ۷- نرخ تسعیر ارز برای تبدیل ارقام ریالی اعلام شده توسط سازمان، نرخ سامانه معاملات الکترونیکی (ETS) خواهد بود.

ماده ۸- اشخاص متقاضی / شرکت های بازرگانی نفتی، به هیچ وجه مجاز به ارایه تخفیف قیمت فروش در مقصد، به هیچ شخصی، بیش از آنچه با شرکت ملی نفت ایران توافق کرده اند، نمی باشند. در صورت احراز این امر برای شرکت ملی نفت ایران، ادامه همکاری با آن اشخاص متقاضی / شرکت های بازرگانی نفتی، بازنگری خواهد شد.

ماده ۹- شخص متقاضی / شرکت بازرگانی نفتی که توسط شخص متقاضی معرفی شده، باید تمامی ارز حاصل از صادرات نفت را حداکثر در مواعد مقرر در قراردادهای هریک از محموله های تحویلی به حساب های شرکت ملی نفت ایران یا حساب های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران واریز نماید. پس از واریز معادل ریالی مبالغ ارزی توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به حساب خاصی که به همین منظور افتتاح می شود، مبالغ به میزان اعلام شده توسط سازمان، به حساب اشخاص متقاضی واریز می شود. ملاک تسویه مطالبات به صورت ریالی، نرخ روز واریز ارز به حساب های مقرر در این ماده خواهد بود. مازاد مبلغ دریافتی مطابق قانون بین ذی نفعان تسهیم خواهد شد.

ماده ۱۰- تحویل نفت به شرکت بازرگانی معرفی شده به منزله تسویه مطالبات طلبکار از دولت / سازمان در حد ارزش نفت تحویل شده، خواهد بود. این حکم به معنای عدم رعایت ماده (۹) این آیین نامه نمی باشد.

ماده ۱۱- در اجرای قسمت اخیر فاز اول بند (ی)، در صورت تقاضای اشخاص حقیقی، حقوقی، تعاونی و خصوصی دارای انواع اوراق مالی اسلامی منتشرشده جهت تأمین منابع بودجه عمومی دولت با سررسید زودتر از خرداد سال ۱۴۰۰، سازمان موظف است براساس فهرست اعلامی وزارت امور اقتصادی و دارایی نسبت به صدور، ابلاغ و تخصیص اعتبار تا سقف یکصد و پنجاه هزار میلیارد (۱۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰) ریال و اعلام به شرکت ملی نفت ایران برای تحویل نفت صادراتی به این اشخاص اقدام نماید. مبالغ تسویه شده پس از اعلام شرکت ملی نفت ایران مبنی بر تحویل نفت و تسویه وجوه آن در اجرای مقررات این آیین نامه، به حساب بدهکار دولت (خزانه داری کل کشور) در دفاتر شرکت ملی نفت ایران منظور می شود. سازمان بورس و اوراق بهادار مکلف است تمهیدات لازم برای ابطال اوراق مالی اسلامی تسویه شده اتخاذ نماید. اجرای مواد (۵) تا (۱۱) این آیین نامه برای اشخاص حقیقی / حقوقی و همچنین اشخاص ذی نفع ذکر شده در این ماده الزامی است.

تبصره - اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی منوط به ضبط اوراق مالی اسلامی توسط سازمان بورس و اوراق بهادار (شرکت سپرده گذاری مرکزی اوراق بهادار و تسویه وجوه) است. مبنای اعلام مبلغ مورد نیاز برای صدور ابلاغ و تخصیص اعتبار توسط سازمان، قیمت اوراق در بازار سرمایه در روز اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی به سازمان است.

ماده ۱۲- متناسب با مبلغ مورد استفاده از سازوکار بند (ی)، معادل سی و هشت درصد (۳۸٪) جهت پرداخت سهم صندوق توسعه ملی و چهارده و نیم درصد (۱۴/۵٪) به عنوان سهم شرکت ملی نفت ایران حواله تحویل نفت قابل انتقال به غیر در اختیار آنها قرار می گیرد.

ماده ۱۳- به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح اجازه داده می شود از محل منابع مذکور در ماده (۴) این آیین نامه مبلغ سیصد هزار میلیارد (۳۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰) ریال از سهمیه نفت را از طریق پالایش در پالایشگاه های غیردولتی که نسبت به افزایش ظرفیت تولید خود اقدام نموده اند، به مصرف برساند. معادل ارزش نفت مصرف شده برای افزایش تولید، فرآورده های ناشی از اجرای این ماده جهت صادرات آن در اختیار نیروهای مسلح قرار می گیرد.

قرارداد بین وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و هریک از پالایشگاه ها که در سال ۱۴۰۰ موفق به افزایش ظرفیت تولید خود، مازاد بر ظرفیت عملکردی و عملیاتی سال ۱۳۹۹ (با تأیید شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران) شوند و مایل به استفاده از مفاد این ماده باشند، از نظر امکان تأمین خوراک و محاسبه میزان و نوع فرآورده های نفتی که در مقابل افزایش خوراک برای صادرات در اختیار وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح قرار می گیرد، به تأیید شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران می رسد.

هزینه های مرتبط با صادرات اعم از استفاده از اسکله، مخازن و حمل تا مقاصد صادراتی و غیره بر عهده صادرکننده می باشد. همچنین مسئولیت اظهار گمرکی و ایفای تعهد ارزی در این موارد بر عهده وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح می باشد. سهم شرکت ملی نفت ایران بابت خوراک اضافی تحویلی موضوع این ماده، بر اساس سازوکار ماده (۱۲) این آیین نامه پرداخت می شود.

تبصره - ظرفیت پالایشگاه های غیردولتی در سال ۱۳۹۹ توسط وزارت نفت به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح اعلام می شود و افزایش ظرفیت موضوع این ماده نباید منجر به تغییر در نسبت فرآورده های باارزش به فرآورده های کم ارزش پالایشگاه ها شود.

ماده ۱۴- مجموعه این اقدامات به تشخیص وزارت نفت، باید به عنوان اقداماتی برای افزایش کل درآمد کشور از صادرات نفت به انجام برسد.

شماره ۳۴۱۸۴/ت ۵۸۱۱۸هـ

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۳/۲۳ به پیشنهاد کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات و به استناد ماده (۸) قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات - مصوب ۱۳۸۷ - آیین‌نامه اجرایی ماده یادشده را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه اجرایی ماده (۸) قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- قانون: قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات - مصوب ۱۳۸۷ -

۲- کمیسیون: کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات موضوع ماده (۱۸) قانون.

۳- سامانه: سامانه ملی انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات.

۴- مؤسسات عمومی: سازمان‌ها و نهادهای وابسته به حکومت به معنای عام آن تحت هر عنوان از جمله دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری، شهرداری‌ها، نهادهای انقلابی، نیروهای مسلح، قوای قضاییه و مقننه و مؤسسات، شرکت‌ها، سازمان‌ها، نهادهای وابسته به آنها اعم از آنکه مستلزم ذکر یا تصریح نام باشند یا نباشند و بنیادها و مؤسساتی که زیر نظر مقام معظم رهبری اداره می‌شوند با رعایت تبصره ماده (۱۰) قانون و همچنین هر مؤسسه، شرکت یا نهادی که تمام یا بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام آن متعلق به دولت یا حکومت بوده و در مجموعه قوانین جمهوری اسلامی ایران ذکر شده است.

۵- مؤسسات خصوصی ارایه‌دهنده خدمت عمومی: مؤسسات غیرعمومی که ماهیت غیرانتفاعی داشته و ارایه یک یا چند خدمت حرفه‌ای یا صنفی بر عهده آنها است. از جمله این مؤسسات که فهرست آنها از سوی کمیسیون تهیه شده و در سامانه منتشر و روزآمد خواهد شد عبارت است از:

الف - کلیه سازمان‌های حرفه‌ای و صنفی کشور که به موجب قانون خاص ایجاد شده‌اند.

ب - اتحادیه‌های صنفی که به موجب قانون نظام صنفی تشکیل شده و فعالیت می‌کنند.

پ - بنگاه‌های اقتصادی عمومی از جمله بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری خصوصی و کلیه بنگاه‌های ارایه‌دهنده خدمات انحصاری.

ت - تشکل‌های خصوصی که طبق قانون، مأموریت‌های خاص بر عهده آنها گذاشته شده است مانند انجمن‌های حمایت از مصرف‌کنندگان.

ماده ۲- هر شخص حقیقی و حقوقی ایرانی می‌تواند درخواست خود برای دسترسی به اطلاعات مشمول قانون را از طریق سامانه ارایه کند. کلیه مؤسسات عمومی و مؤسسات خصوصی ارایه‌دهنده خدمات عمومی موظفند امکان دسترسی شهروندان به اطلاعات را از مجرای این سامانه فراهم کنند.

تبصره - وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مکلف است زیرساخت‌های لازم را برای ایجاد دسترسی فراهم نماید.

ماده ۳- متقاضیان می‌توانند برای دسترسی به اطلاعات مؤسساتی که در سامانه فعال نشده‌اند، درخواست خود را در قالب برگه (فرم) مخصوصی که به تصویب کمیسیون رسیده و به طور عمومی در دسترس خواهد بود، به صورت الکترونیک یا حضوری ارایه کنند.

ماده ۴- با ثبت درخواست در سامانه، رسید ثبت شامل شماره و تاریخ ثبت به متقاضی ارایه می‌شود. مهلت قانونی (۱۰) روز کاری برای پاسخ به درخواست، از تاریخ ثبت شده در این رسید محاسبه می‌شود. در مورد درخواست‌های موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه نیز مهلت پاسخ حسب مورد از تاریخ ابلاغ درخواست به مؤسسه شروع می‌شود.

ماده ۵- درخواست متقاضی در سامانه باید حاوی اطلاعات هویتی شامل نام و نام خانوادگی، شماره ملی برای اشخاص حقیقی، شناسه ملی برای اشخاص حقوقی، مشخصات نماینده قانونی، نشانی اقامتگاه یا نشانی پستی و شماره تماس باشد. مشخصات متقاضی در سامانه، محرمانه خواهد بود و به مؤسسات مشمول قانون، صرفاً شماره درخواست اعلام خواهد شد.

ماده ۶- متقاضی اطلاعات باید اطلاعات درخواستی خود را با قید عنوان، محدوده زمانی معین، تاریخ و مرجع تولید یا نگهداری اطلاعات مورد نظر به گونه‌ای مشخص کند که امکان جستجو و ارایه آن اطلاعات فراهم شود. دریافت‌کننده درخواست، درخواست‌کننده را برای اصلاح یا رفع ابهام احتمالی درخواست خود راهنمایی می‌کند. کمیسیون موظف است کاربرگ اولیه درخواست اطلاعات را تصویب و در اختیار متقاضیان قرار دهد.

ماده ۷- درخواست اطلاعات از سوی اشخاص حقوقی باید حسب مورد از سوی بالاترین مقام مجاز یا نماینده قانونی آن شخص انجام شود. اسناد مثبته باید پیوست درخواست شود.

ماده ۸- متقاضی دسترسی به اطلاعات شخصی، باید مدارک مؤید هویت، سمت (ولایت، قیمومت و وکالت) و اختیار دسترسی به اطلاعات شخصی را همراه با درخواست

۲- کتابفروشی: شخص حقیقی یا حقوقی که فعالیت غالب وی، فروش کتاب بوده و دارای مجوز از اتحادیه ناشران و کتابفروشان یا اتحادیه همگن می‌باشد.

۳- ناشر: شخص حقیقی یا حقوقی فعال که دارای پروانه فعالیت نشر از وزارت و جواز کسب از اتحادیه مربوط می‌باشد به جز چاپخانه‌ها.

۴- دفتر مطبوعات: مکانی که دارنده پروانه رسمی انتشار نشریه برای فعالیت‌های مطبوعاتی بر اساس تعریفی که از نشریات در قانون مطبوعات شده یا می‌شود، از آن استفاده می‌نماید.

۵- تعرفه فرهنگی: بهای آب، برق، گاز و خدمات پستی و صدور پروانه ساختمان که به منظور حمایت از کتابفروشان، ناشران و دفاتر مطبوعاتی بر مبنای تعرفه آموزشی (برای آب، برق، گاز و خدمات پستی) و عوارض کاربری فرهنگی بناها (برای صدور پروانه ساختمان) محاسبه می‌گردد.

ماده ۲- مراجع صدور پروانه ساختمان موظفند عوارض صدور پروانه ساختمان برای احداث بنا با کاربری‌های فرهنگی موضوع این آیین‌نامه را که در چهارچوب ضوابط و مقررات شهرسازی، به طور کامل به ذی‌نفعان اختصاص می‌یابند، مطابق با مصوبات شورای اسلامی شهر یا بخش، معادل تعرفه فرهنگی محاسبه نمایند.

ماده ۳- مراجع صدور پروانه ساختمان موظفند برای ساختمان‌های فعلی عوارض کسب و پیشه و تابلوهای تبلیغاتی را به شرط اخذ گواهی ایمنی و استحکام بنا از مراجع ذی‌صلاح، معادل تعرفه اماکن فرهنگی محاسبه نمایند.

تبصره - چنانچه اماکن موضوع مواد (۲) و (۳) این آیین‌نامه، به سایر مشاغل تغییر فعالیت‌دهند، مابه‌التفاوت کلیه تعرفه‌ها، از زمان تغییر فعالیت به تشخیص مراجع ذی‌ربط به قیمت روز و در چهارچوب ضوابط دستگاه ذی‌ربط محاسبه و اخذ می‌گردد.

ماده ۴- مراجع تصویب طرح‌های توسعه و عمران اعم از طرح‌های جامع، تفصیلی و هادی (شهری و روستایی) مکلفند از طریق پیش‌بینی کاربری فرهنگی در پهنه‌ها و فضاهای محله‌ای مسکونی در طرح‌های یادشده، از ذینفعان موضوع آیین‌نامه حمایت نمایند.

ماده ۵- وزارتخانه‌های نفت و نیرو موظفند تعرفه آب، برق و گاز ذینفعان را براساس تعرفه اماکن فرهنگی (معادل تعرفه آموزشی) محاسبه نمایند.

تبصره ۱- ذی‌نفعان متقاضی استفاده از تعرفه فرهنگی که دارای مصارف آب، برق و گاز مشترک با سایر واحدها می‌باشند، موظف به تفکیک مصرف و اخذ اشتراک مجزا می‌باشند.

تبصره ۲- چنانچه مصارف ذینفعان در هر یک از قبوض آب، برق و گاز، با الگوی مصرفی که ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه توسط سازمان برنامه و بودجه کشور و با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط تدوین می‌شود، منطبق نباشد، مشمول تعرفه‌های فرهنگی موضوع این آیین‌نامه نمی‌گردد.

ماده ۶- وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات موظف است تعرفه ارسال مطبوعات و کتاب را معادل تعرفه فرهنگی در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط محاسبه نماید.

ماده ۷- وزارت موظف است ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه نسبت به استقرار سامانه اطلاع‌رسانی و ثبت مشخصات ذی‌نفعان در قالب پنجره واحد خدمات الکترونیک وزارت اقدام نماید.

تبصره - کتابفروشان، ناشران و دفاتر مطبوعات متقاضی استفاده از تعرفه فرهنگی موضوع این آیین‌نامه، موظفند نسبت به ثبت مشخصات خود در سامانه مذکور اقدام نمایند.

ماده ۸- به منظور تسهیل در فرایند اجرای این آیین‌نامه، وزارت موظف به اقدامات زیر می‌باشد:

۱- بررسی و به‌روزرسانی مشخصات ثبت‌شده ذینفعان در سامانه در مقاطع شش ماهه.
۲- تعیین مصادیق ذینفعان فعال براساس اطلاعات ثبت شده در سامانه و تأیید صلاحیت آنان.

۳- تدوین دستورالعمل تعیین میزان بهره‌مندی از حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه براساس شاخص میزان درآمد ناشران، کتابفروشان و مطبوعات و شمارگان کتاب‌ها و نشریات.
۴- تعامل و هماهنگی با سایر دستگاه‌ها، سازمان‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی تأثیرگذار در اجرای این آیین‌نامه.

۵- ارایه گزارش عملکرد موضوع این آیین‌نامه به سازمان برنامه و بودجه کشور و سایر مراجع ذی‌ربط و انتشار عمومی آن در سامانه.
۶- معرفی ذی‌نفعان تأیید صلاحیت شده به وزارتخانه‌های نفت، نیرو، کشور و شرکت ملی پست جمهوری اسلامی ایران.

۷- اطلاع‌رسانی به ذی‌نفعان در خصوص تعرفه‌های فرهنگی و سایر موضوعات مرتبط با این آیین‌نامه از طریق سامانه.

ماده ۹- نظارت بر حسن اجرای این آیین‌نامه بر عهده وزارت است.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

نشریات، کتب و نرم‌افزار را وصول نمایند و وجوه حاصل را به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نمایند. معادل وجوه واریزی از محل اعتبارات ردیفی که به همین منظور در بودجه‌های سنواری منظور خواهد شد در اختیار دستگاه‌های ذی‌ربط قرار می‌گیرد تا جهت انجام خدمات فوق‌الذکر هزینه نمایند. تعرفه ارایه خدمات با پیشنهاد کمیسیون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره - سایر مؤسسات مشمول این آیین‌نامه مجازند با تصمیم مراجع ذی‌صلاح در قبال ارایه خدمات فوق‌مبالغی وصول و به حساب‌های مربوط واریز و از محلی که در بودجه مصوب آنها منظور می‌شود با رعایت قوانین مربوط برای تداوم خدمات مذکور هزینه نمایند.

ماده ۲۰- از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، تصویب‌نامه شماره ۸۴۳۴۸/ت/۱۹۷۹هـ مورخ ۱۳۹۴/۶/۳۰، بند (ح) ماده (۱)، تبصره ماده (۳)، مواد (۴) و (۵) و تبصره ماده (۱۱) آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات موضوع تصویب‌نامه شماره ۹۹۵۱۷/ت/۴۹۰۱۶هـ مورخ ۱۳۹۳/۹/۱ لغو می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

خود ارایه کند. دسترسی اشخاص ثالث (فاقد سمت و اختیار) به اطلاعات شخصی دیگران منوط به رضایت مکتوب و صریح افرادی است که داده‌ها به آنها تعلق دارد یا به آنها مربوط می‌شود. وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات با همکاری کمیسیون و سامانه‌های احراز هویت، نسبت به بررسی هویت و سمت متقاضیان اطلاعات شخصی ظرف (۴۸) ساعت اقدام خواهد کرد.

ماده ۹- چنانچه اطلاعات شخصی یا اطلاعات مربوط به حریم خصوصی در سند یا حاملی گنجانده شده باشد که مورد تقاضای شهروندان است باید با حذف یا بی‌نام کردن یا تفکیک آنها از سایر اطلاعات، اطلاعات درخواستی در دسترس قرار گیرد و از عدم ارایه کل سند به دلیل وجود برخی اطلاعات شخصی در آن که قابل حذف یا بی‌نام شدن است، خودداری شود.

ماده ۱۰- درخواست اطلاعاتی که انتشار عمومی یافته است و در پایگاه اطلاع‌رسانی مؤسسه یا سایر پایگاه‌های اطلاع‌رسانی عمومی مانند روزنامه رسمی یا پایگاه ملی قوانین و مقررات کشور قابل دسترس است، از طریق سامانه به پایگاه مربوط ارجاع می‌شود.

ماده ۱۱- متقاضی اطلاعات می‌تواند اطلاعات مورد نظر خود را حسب مورد از هر یک از مؤسسات زیر مطالبه کند:

۱- مؤسسه‌ای که سند را تولید یا دریافت کرده است.

۲- مؤسسه‌ای که سند را به مؤسسات عمومی یا خصوصی ابلاغ کرده است.

۳- مؤسسه‌ای که در اجرای وظایف قانونی خود به آن سند استناد می‌کند.

۴- مؤسسه‌ای که به موجب قانون وظیفه نگهداری از سند را بر عهده دارد.

ماده ۱۲- چنانچه اختلاف مؤسسات مشمول قانون منجر به عدم ارایه اطلاعات به متقاضی شود با تقاضای هر یک از مؤسسات یا گزارش متقاضی اطلاعات، کمیسیون نسبت به تعیین مسئول ارایه اطلاعات اقدام خواهد کرد.

ماده ۱۳- مؤسسات مشمول قانون باید در پاسخ به درخواست‌های شهروندان به صورت زیر اقدام کنند:

۱- با در نظر گرفتن ماهیت، فوریت و ضرورت اطلاعات درخواستی، در سریع‌ترین زمان ممکن به درخواست‌ها پاسخ دهند. این زمان در هر حال نمی‌تواند بیش از (۱۰) روز کاری باشد.

۲- چنانچه اطلاعات درخواستی مبهم یا کلی باشد به گونه‌ای که ارایه اطلاعات بر اساس درخواست مقدور نباشد و پس از ارتباط با متقاضی رفع ابهام میسر نشود، درخواست باید ظرف (۱۰) روز کاری و با قید دلیل رد شود.

۳- اگر اطلاعات درخواستی در مؤسسه موجود نباشد ولی مؤسسه از وجود آن در سایر مؤسسات آگاه باشد، می‌تواند متقاضی را به مؤسسه‌ای که اطلاعات درخواستی را دارد ارجاع دهد. در این صورت، متقاضی درخواست جدید ثبت می‌کند.

۴- اگر اطلاعات درخواستی در مؤسسه موجود باشد ولی منع قانونی برای ارایه آن وجود داشته باشد، باید ضمن رد درخواست، مستند و توجیه قانونی خود را با استناد به مواد (۱۳) تا (۱۷) قانون اعلام کنند.

۵- چنانچه پذیرش بخشی از درخواست با منع قانونی مواجه باشد باید نسبت به تفکیک بخش دیگر از آن و ارایه اطلاعات درخواستی اقدام شود.

ماده ۱۴- پاسخ به درخواست‌های دسترسی به اطلاعات باید از طریق سامانه و به گونه‌ای صورت گیرد که فرایند و چگونگی پاسخ، کاملاً شفاف و قابل ردیابی باشد.

ماده ۱۵- بالاترین مقام مؤسسات مشمول قانون، مسئولیت مستقیم اجرای قانون را بر عهده دارد و می‌تواند همه یا بخشی از وظایف و اختیارات خود را با رعایت موازین قانونی به یکی از واحدهای سازمانی مؤسسه تفویض کند.

ماده ۱۶- مؤسسات مشمول قانون می‌توانند در صورت پذیرش درخواست متقاضی و وجود اطلاعات درخواستی در سامانه یا پایگاه اطلاع‌رسانی خاص خود، متقاضی را جهت دریافت اطلاعات به آن سامانه ارجاع دهند اما نمی‌توانند شهروندان را به حذف درخواست از سامانه و ثبت دوباره درخواست در پایگاه مورد نظر خود ملزم کنند.

ماده ۱۷- متقاضی می‌تواند در صورت عدم دریافت پاسخ در مهلت قانونی یا داشتن اعتراض نسبت به پاسخ ارایه‌شده، اعتراض خود را ظرف (۲۰) روز از طریق سامانه به مؤسسه مربوط اعلام کند و در صورتی که این اعتراض مؤثر واقع نشود، اعتراض خود را برای رسیدگی و حل اختلاف، از طریق سامانه به کمیسیون تقدیم کند. نحوه دریافت و بررسی این اختلافات به موجب شیوه‌نامه مصوب کمیسیون خواهد بود.

ماده ۱۸- چنانچه مؤسسات مشمول قانون، در پاسخ به درخواست‌های شهروندان با ابهام و تردید مواجه باشند، موظف به استعلام از کمیسیون می‌باشند. کمیسیون نیز در صورت اطلاع از وجود اختلاف رویه در ارایه اطلاعات، رأساً می‌تواند نسبت به ایجاد وحدت‌رویه اقدام کند. مصوبات و تصمیمات کمیسیون برای همه مؤسسات مشمول لازم‌الاجراست.

ماده ۱۹- دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵۴) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) - مصوب ۱۳۸۴ - مجازند درآمدهای ناشی از فروش

شماره ۹۸۰۴۲۵۰

۱۴۰۰/۲/۲۸

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۷۰۱۰۱۷۰۵۸۱۰۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۱۷۰ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۴ با موضوع: «ابطال نامه شماره ۵۶۰۶۴۷-۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی کشور و نامه شماره ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ مدیرکل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش و نامه شماره ۲۲۰۰/۱۱۳۱۵۵/۶۸۰ - ۱۳۹۸/۷/۳۰ اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۱/۲۴ شماره دادنامه: ۱۷۰ شماره پرونده: ۹۸۰۴۲۵۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: سازمان بهزیستی کشور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ۱- نامه شماره ۵۶۰۶۴۷-۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی کشور ۲- نامه شماره ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ مدیرکل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش ۳- نامه شماره ۲۲۰۰/۱۱۳۱۵۵/۶۸۰ - ۱۳۹۸/۷/۳۰ اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی ابطال ۱- نامه شماره ۵۶۰۶۴۷-۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی کشور ۲- نامه شماره ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ مدیرکل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش ۳- نامه شماره ۲۲۰۰/۱۱۳۱۵۵/۶۸۰ - ۱۳۹۸/۷/۳۰ اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" وزارت آموزش و پرورش به استناد نامه شماره ۵۴۰۶۴۷-۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی کشور از اجرای ماده ۲۸ قانون حمایت از معلولان مصوب ۱۳۹۶/۱۲/۲۰ مجلس شورای اسلامی استنکاف می‌نماید و به بند (ز) ماده ۴۲ قانون مدیریت خدمات کشوری استناد می‌نماید که (با توجه به وظایف خطیر معلمی تدریس شغل معلمی توسط افراد دارای معلولیت شدید و خیلی شدید عملاً امکان‌پذیر نمی‌باشد) لکن به استناد ماده ۵ آیین‌نامه اجرایی بند (ز) ماده ۴۲ که اشعار می‌دارد: استخدام جانبازان و معلولان به شرط آن که به تشخیص بنیاد شهید و امور ایثارگران و سازمان بهزیستی کشور (حسب مورد) جانباز و معلولیت مانع از مأموریت‌های کاری آنها نمی‌باشد بلامانع است" توجهی ننموده است علی‌ایحال با عنایت به نامه شماره ۹۷۴۳/الف - ۱۳۹۸/۹/۲۴ مدیرعامل شبکه تشکلهای نابینایان و کم‌بینایان کشور (چاووش) همچنین نامه شماره ۷۱۹/۹۸/۱۵۷۱۷ - ۱۳۹۸/۸/۲ - ۱۳۹۸/۹/۲۴ اداره کل بهزیستی استان خراسان جنوبی ابطال نامه شماره ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ مدیرکل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش همچنین نامه شماره ۵۴۰۶۴۷-۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی مجلس سازمان اداری و استخدامی کشور به دلیل مغایرت با قوانین مورد استعانت. "

متن مقررهای مورد اعتراض به شرح زیر است:

" ۱- نامه شماره ۵۴۰۶۴۷-۱۳۹۸/۹/۲۴ رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی:

شدید به جهات دیگری مانند اخذ مرخصی یا خدمت نیمه وقت کمتر از ساعات موظف هفتگی باشد، بنابر اصل تناسب به همان نسبت (۱۰ ساعت نسبت به ۴۴ ساعت) از تقلیل ساعت کاری موضوع ماده ۲۸ قانون حمایت از حقوق معلولان برخوردار خواهد شد. ثانیاً: به موجب ماده ۸۷ قانون ذکر شده، میزان ساعات تدریس معلمان و اعضای هیأت علمی از ساعات موظف در طرح طبقه‌بندی مشاغل ذی‌ربط تعیین می‌شود و مطابق ماده ۳ دستورالعمل میزان ساعت تدریس هفتگی شاغلین طرح طبقه‌بندی مشاغل معلمان موضوع مصوبه شماره ۴۳۰۷۵/۹۱/۲۲۰ - ۱۳۹۱/۱۱/۲۴ شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی، خدمت تمام وقت معلمان بین ۲۴ تا ۳۰ ساعت در هفته می‌باشد. بنابراین مستفاد از قوانین و مقررات مذکور، معلمان دارای معلولیت‌های شدید و خیلی شدید به موجب اصل تناسب و بسته به میزان ساعت کاری از تقلیل ساعات کاری موضوع ماده ۲۸ قانون حمایت از حقوق معلولان برخوردارند و بخشنامه‌های مورد شکایت از این حیث که کاهش ساعت کار هفتگی معلولان شاغل در مشاغل آموزشی را میسر ندانسته است به علت مغایرت با قانون مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - احمد درزی رامندی

۱۴۰۰/۲/۲۸

شماره ۹۸۰۲۶۷۹

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۲۰۴ و ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۲۰۴ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۴ با موضوع: «ابطال تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۹۷/۵۹۰۹/۳ - ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ شورای اسلامی شهر گرگان در حد شروط و قیود مصرح در نظریه فقهای شورای نگهبان از تاریخ تصویب» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۱/۲۴ شماره دادنامه: ۲۰۴ - ۲۰۵

شماره پرونده: ۹۹۰۰۰۰۹ و ۹۸۰۲۶۷۹

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکیان: آقایان امیر جلالی و حسن فرزنانگان

موضوع شکایت و خواسته: ابطال تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه عوارض محلی سال

۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۹۷/۵۹۰۹/۳ - ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ شورای اسلامی شهر گرگان

گردش کار: شاکیان به موجب دادخواست‌های جداگانه‌ای ابطال تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه

عوارض محلی سال ۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۹۷/۵۹۰۹/۳ - ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ شورای اسلامی

شهر گرگان را خواستار شده‌اند و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده‌اند که:

الف - متن دادخواست آقای امیر جلالی:

"در راستای اصل ۴ و ۱۰۵ قانون اساسی و با توجه به دلایل ذکر شده در شرح دادخواست تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شهرداری گرگان خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی مرجع تصویب‌کننده آن و خلاف شرع است. ابطال این مصوبه را در اجرای بند ۱ ماده ۱۲ و تبصره ۲ ماده ۸۴ و ماده ۸۷ و ماده ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری از تاریخ تصویب استدعا دارم. در خصوص خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی بودن:

۱- عوارض وضع شده در تبصره ۴ مصوبه مذکور بدون توجه به مقدار درصد زمین یا ملکی است که باقی مانده این درصد می‌تواند هر عددی بین ۱ تا ۹۹ باشد که تقریباً باید معادل قیمت روز آن درصد باقی مانده به شهرداری بابت عوارض پرداخت گردد لذا تناسبی با ارزش افزوده ایجاد شده در زمین یا ملک ندارد و خلاف اصل حقوقی برابری افراد در برابر هزینه‌های عمومی است.

۲- عوارض ارزش افزوده یک بار در تبصره ۱ این مصوبه متناسب با ارزش افزوده ایجاد شده در زمین یا ملک مشخص شده است و اخذ عوارض مازاد بر آن به دلیل مراجعه شخص به مراجع قضایی که محل تحقق عدالت اسلامی و احقاق حقوق عامه مردم است خارج از حدود اختیارات قانونی مرجع تصویب‌کننده مصوبه می‌باشد اصولاً ارتباطی بین مراجعه به مراجع قضایی و ارزش افزوده ایجاد شده وجود ندارد که بابت آن تبصره‌ای جدا جهت اخذ عوارض وضع شود.

۳- چنانچه درصد زیادی از مال فرد در طرح‌های عمومی قرار گیرد به طوری که مقدار باقیمانده عرصه به لحاظ ابعاد به گونه‌ای باشد که قابل بهره‌برداری نبوده و مالک

جناب آقای دکتر نفری

معاون محترم امور توانبخشی سازمان بهزیستی کشور

در خصوص موضوع مطروحه (کاهش ساعات کار معلولین شدید و خیلی شدید وزارت آموزش و پرورش)، به لحاظ ارتباط موضوع با امور مدیریت مشاغل و نظام‌های پرداخت این سازمان، با امور مزبور نیز هماهنگی به عمل آمد که نهایتاً این نتیجه حاصل گردید که با عنایت به اینکه تصدی شغل معلمی توسط افرادی که دارای معلولیت شدید و خیلی شدید موضوع ماده ۲۸ قانون حمایت از معلولان مصوب ۱۳۹۶ مجلس شورای اسلامی می‌باشند، با توجه به وظایف خطیر شغل معلمی و تدریس عملاً امکان‌پذیر نمی‌باشد و در شرایط احراز شغل معلمان نیز بر دارا بودن سلامت جسمانی تاکید شده و بند (ز) ماده ۴۲ قانون مدیریت خدمات کشوری و آیین‌نامه مربوطه آن نیز گواه بر مدعاست. لذا تصدی شغل معلمی توسط افراد مزبور و تسری کاهش ساعات مورد درخواست به ایشان محل تأمل است. - (رئیس امور حقوقی و مجلس سازمان اداری و استخدامی)

۲- نامه شماره ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ مدیرکل امور اداری و تشکیلات

وزارت آموزش و پرورش:

برادر گرامی جناب آقای واقعی

مدیرکل محترم آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی بازگشت به نامه شماره ۱۳۹۸/۷/۴ - ۲۲۰۰/۱۱۳۶۸/۶۸۰ در خصوص اجرای ماده ۲۸ قانون حمایت از همکاران دارای معلولیت شدید و خیلی شدید اعلام می‌دارد؛ با عنایت به این که امور حقوقی و قوانین سازمان امور اداری و استخدامی کشور به صراحت اعلام نموده با توجه به وظایف خطیر شغل معلمی و تدریس، امکان اجرای موارد ذکر شده در ماده ۲۸ قانون مذکور امکان‌پذیر نمی‌باشد و با توجه به این که در شرایط احراز مشاغل معلمان، سلامت جسمانی افراد مورد تاکید می‌باشد؛ لذا امکان اجابت درخواست افراد مورد نظر در حال حاضر میسر نمی‌باشد. (مدیرکل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش)

۳- نامه شماره ۲۲۰۰/۱۱۳۱۵۵/۶۸۰ - ۱۳۹۸/۷/۳۰ اداره کل آموزش و پرورش

استان خراسان جنوبی

به: مدیر کل محترم بهزیستی استان خراسان جنوبی

موضوع: ماده ۲۸ قانون حمایت از حقوق معلولان

با سلام و احترام، در پاسخ به نامه شماره ۷۱۹/۹۸/۱۵۱۷۰ - ۱۳۹۸/۷/۲۵ آن اداره کل در خصوص استفاده خانم مریم بهدانی از مزایای ماده ۲۸ قانون حمایت از حقوق معلولان اعلام می‌دارد؛ به استناد نامه ۷۱۰/۱۲۶۳۰۲ - ۱۳۹۸/۷/۱۳ اداره کل امور اداری و تشکیلات وزارت آموزش و پرورش امکان بهره مندی همکاران دارای معلولیت از مزایای ماده ۲۸ قانون حمایت از حقوق معلولان در حال حاضر میسر نمی‌باشد. - اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی"

در پاسخ به شکایت مذکور، اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان جنوبی به موجب نامه شماره ۲۲۰۰/۱۲۴۸۶۲/۱۶۰ - ۱۳۹۹/۱/۲۴ به طور خلاصه توضیح داده است که:

"مطابق ماده ۴۱ و بند (ز) ماده ۴۲ قانون مدیریت خدمات کشوری مقرر شده داشتن سلامت جسمانی و روانی و توانایی برای انجام کاری که استخدام می‌شوند بر اساس آیین‌نامه‌ای است که به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، بندهای ۱ و ۳ مصوبه سال ۱۳۸۵ هیأت وزیران دستگاه‌های اجرایی را موظف کرده سلامت جسمانی و روانی و توانایی انجام کار داوطلبان استخدام را برای پست‌های مورد نظر از طریق آزمون علمی و مصاحبه تخصصی و معاینات پزشکی مورد سنجش قرار داده و احراز نمایند. از سوی دیگر وزارت آموزش و پرورش با استناد به پاسخ استعلام سازمان اداری و استخدامی کشور به شماره ۵۴۰۶۴۷۰ - ۱۳۹۸/۹/۲۴ به صدور مقررات مورد شکایت اقدام کرده است و هم‌چنین معلم و مربی در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش به فردی اطلاق می‌شود که رسالت خطیر تربیت دانش آموزان را در نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی بر عهده دارد و از شرایط احراز شغل معلمی، وجود سلامت جسمانی است و افراد دارای معلولیت شدید و خیلی شدید توانایی جسمانی لازم برای عهده دار شدن شغل خطیر معلمی را ندارند."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۱/۲۴ با حضور معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با توجه به اینکه اولاً: به موجب ماده ۸۷ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب سال ۱۳۸۶ ساعات کار کارمندان دولت چهل و چهار (۴۴) ساعت در هفته می‌باشد و به موجب ماده ۲۸ قانون حمایت از حقوق معلولان مصوب سال ۱۳۹۶ دستگاه‌های مشمول مکلفند ساعات کار هفتگی شاغلان دارای معلولیت‌های شدید و خیلی شدید را ده ساعت کاهش دهند، بنابراین چنانچه خدمت هفتگی کارمند دارای معلولیت شدید یا خیلی

ب - متن دادخواست آقای حسن فرزنانگان:

۱- به صراحت ماده ۲۳۵ قانون برنامه پنجم توسعه مصوب ۱۳۸۹، این قانون تا پایان سال ۱۳۹۴ اعتبار داشته است. بنابراین مستند قانونی عوارض ارزش افزوده که در ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم آمده نیز فی الحال لغو شده محسوب می گردد.

۲- استناد دیگر شهرداری و شورای شهر به نظریه شورای نگهبان است که در نظریه مذکور چنین آمده که «اگر قانونگذار عوارضی را در این خصوص تعیین کند شرعاً مانعی ندارد» که در بند فوق گفته شد قانونگذار صرفاً این عوارض را در دوران اعتبار قانون برنامه پنجم توسعه (۱۳۹۰ الی ۱۳۹۴) مقرر کرده بود و در قانون برنامه ششم توسعه و قانون احکام دائمی چنین ماده‌ای دیگر به تصویب مجلس شورای اسلامی نرسید. لذا به دلیل آن که نظریه شورای نگهبان در باب شرعی بودن عوارض ارزش افزوده مقید و مشروط به وجود قانون مصوب مجلس راجع به آن است که در مانحن فیه هیچ قانونی بعد از سال ۱۳۹۴ وجود ندارد لذا از این حیث نیز مصوبه شورای شهر خلاف قانون و شرع است.

۳- قانون نسخ شده برنامه پنجم توسعه مصوب ۱۳۸۹ علی فرض اینکه تا امروز هم اعتبار داشت موخر بر طرح‌هایی است که توسط شهرداری قبل از تصویب آن (در سال ۱۳۸۹) اجرا و تبدیل به شارع عام شده و چون اثر قانون نسبت به آتیه می باشد صرفاً قابلیت اجرا را در مورد املاکی دارد که بعد از سال ۱۳۸۹ در طرح رفته‌اند. علاوه بر اصل عدم تاثیر قانون در گذشته که در همه جوامع حقوقی پذیرفته شده و با حقوق مکتسبه اشخاص هماهنگی دارد و در ماده ۴ قانون مدنی نیز مصرح گردیده است. با ملاحظه متن ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه نیز کاملاً قابل فهم و مشخص است که این مقرره راجع به گذشته نیست زیرا قانونگذار شهرداری را ارشاد می کند که من بعد و در طول برنامه، اخذ عوارض صدور پروانه ساخت را کاهش داده و به جای آن به اخذ عوارض و خدمات و ... ارزش افزوده املاک روی بیاورد. به عبارت دیگر همان طور که اشخاص حق ندارند به استناد این ماده وجوه مازادی را که در گذشته بابت پروانه ساخت به شهرداری داده‌اند مسترد کنند شهرداری نیز حق ندارد بابت ارزش افزوده املاک ناشی از اجرای طرح‌های گذشته شهری از مردم عوارض دریافت کند.

۴- در تبصره ۴ ماده ۱۰ لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه‌های عمومی و عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۷ مقرر گردید: «طرح‌های موضوع این قانون از تاریخ شروع به اجرا از پرداخت هر نوع عوارض مستقیم به شهرداری‌ها مثل انواع عوارض متعلق به زمین و ساختمان و سایر اموال منقول و غیرمنقول و حق مرغوبیت و مشابه آن معاف هستند» بنابراین طبق این تبصره اجرای طرح‌هایی که از سال ۱۳۵۸ تا ۱۳۸۹ توسط شهرداری‌ها اجرا شده از پرداخت هرگونه عوارض معاف بوده است.

۵- شهرداری زمانی می تواند عوارض بگیرد که خدمتی عرضه نماید. در مواردی که شهرداری زمین‌های اشخاص را غصب نموده نه تنها مستقیماً خدمتی ارائه نکرده بلکه مطابق شرع اسلام و قاعده فقهی «علی‌الید» و «الغاصب یؤخذ بالحق الاحوال» عمل غاصب هیچ احترامی ندارد و می بایست به شدیدترین وجه ممکن با او رفتار شود و به همین علت است که ماده ۳۱۴ قانون مدنی می گوید: اگر در نتیجه عمل غاصب قیمت مال مغضوب زیاد شود غاصب حقی بر آن ندارد. بنابراین از مقررات قانونی و قواعد شرعی راجع به غصب نیز برمی آید که شهرداری چون غاصب است مستحق عوارض ارزش افزوده نمی باشد.

۶- در قانون مالیات بر ارزش افزوده نیز نه تنها مجوزی برای اخذ مالیات و عوارض ارزش افزوده از زمین‌هایی که در طرح‌های توسعه شهری قرار گرفته‌اند صادر نشده بلکه در بند ۸ ماده ۱۲ آن قانون، اموال غیرمنقول در زمره مستثنیات قانون آمده است.

۷- علاوه بر اینکه شورای شهر با اطلاق در مصوبه خود به طور غیرقانونی این اجازه را به شهرداری داده که از همه مالکین زمین‌ها ولو زمین‌هایی که قبل از تصویب قانون برنامه پنجم توسعه ۱۳۸۹ غصب شده‌اند عوارض ارزش افزوده بگیرد شهرداری را مجاز دانسته که بدون توجه به تاریخ اجرای طرح، عوارض را به نرخ روز از مالکین دریافت کند به عنوان مثال: زمین فردی ۳۰ یا ۴۰ سال قبل تبدیل به خیابان شده و حال شهرداری به قیمت و نرخ سال ۱۳۹۸ عوارض ارزش افزوده از او مطالبه می کند! به طور قطع این امر اکل مال به باطل و خلاف شرع است. فرضاً که شهرداری حق داشت عوارض بگیرد قدر متیقن این است که عوارض باید بر مبنای زمان ایجاد آن که همان زمان اجرای طرح می باشد محاسبه گردد و ارزیابی به نرخ روز هیچ محمل قانونی و شرعی ندارد. دریافت وجه به نرخ روز خلاف اصل می باشد و ممکن نیست مگر در قوانینی که بدان تصریح شده همانند ماده ۵ لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک مصوب ۱۳۵۸ و ماده واحده قانون نحوه تقویم ابنیه املاک و اراضی مورد نیاز شهرداری‌ها مصوب ۱۳۷۰.

۸- در مصوبه مورد اعتراض شهرداری قیمت منطقه‌ای را در عدد ۱۰۰ ضرب کرده و به قیمت‌های نجومی دست پیدا می کنند و مشخص نیست شورای شهر گرگان مضرب ۱۰۰ را بر اساس چه معیاری و طبق کدام مجوز قانونی به تصویب رسانده است که اعداد و ارقام اینقدر بالا می رود.

بتواند حقوق مالکانه خود از قبیل ساخت و ساز و ... را در آن اعمال کند شهرداری موظف است علاوه بر پرداخت غرامت مال واقع شده در طرح باقیمانده مال را به سبب اتلاف طبق قانون مدنی از شخص به قیمت روز خریداری کند و در این مورد عوارض ارزش افزوده‌ای از شخص نمی توان طلب کرد زیرا به او منفعتی از بابت اجرای طرح وارد شده است تا عوارضی بپردازد. در حالی که اگر شخص طبق تبصره ۴ این مصوبه جهت اخذ غرامت به مراجع قضایی مراجعه کرده باشد باید ۱۰۰ برابر قیمت منطقه‌ای باقیمانده عرصه خود که از حیز انتفاع ساقط شده است، بابت عوارض ارزش افزوده بپردازد که نشان دهنده خلاف قانون بودن این مصوبه است.

۴- لازم به ذکر است درخواست متقاضیان دریافت غ - رامت در شهرداری گرگان به کمیسیون توافقات مستقر در شهرداری ارجاع شده و پرداخت آن در چارچوب عقود و قراردادهای انجام می شود از مدلول تبصره ۴ ماده ۱۵ مصوبه فوق چنین استنباط می شود که اگر فردی در حصول توافق با شهرداری جهت اخذ غرامت به هر دلیلی موفق نشد اگر به نحوی از انحاء جهت حل اختلاف و احقاق حقوق خود به مراجع قضایی مراجعه کند مشمول عوارض چند برابری می شود با اینکه راه ساده تر آن است که به خواسته‌های شهرداری تن داده و توافق را امضا کند چه بسا افرادی که از بیم پرداخت عوارض چند برابری ارزش افزوده تحت اکراه به توافق با شهرداری گرگان بابت غرامت تن دهند لذا تبصره ۴ ماده ۱۵ این مصوبه خدشه دارکننده عنصر رضای طرفین در توافق است و خلاف ماده ۱۹۰ قانون مدنی می باشد.

۵- عمل به تبصره ۴ ماده ۱۵ مصوبه فوق در اکثر موارد سبب اخذ عوارض هنگفت و نامتناسب با ارزش افزوده ایجاد شده برای مردم می شود. مثلاً اگر کسی بابت ۳۰ درصد زمین خود که در طرح عمومی قرار گرفته به هر دلیلی به مراجع قضایی مراجعه کند باید تقریباً قیمت روز ۷۰ درصد باقیمانده زمین خود را بابت عوارض به شهرداری پرداخت کند مرجع تصویب کننده این مصوبه با سوء استفاده از اختیارات خود سبب تعرض به حقوق و تجاوز به اموال مردم شده و اعمال حق خویش در اخذ عوارض را وسیله اضرار به غیر قرار داده است که خلاف اصول ۲۲ و ۴۰ قانون اساسی است.

۶- عمل به تبصره ۴ ماده ۱۵ مصوبه مارالذکر خلاف اصل تساوی و برابری همگان در برابر قانون است فرض کنید دو فرد در دو طرف یک خیابان هر کدام مالکیت یک قطعه زمین با ابعاد کاملاً مشابه و برابر هستند که ۳۰ درصد از زمین هر کدام از آنها در طرح خیابان واقع شده و ۷۰ درصد آن عیناً مشابه هم باقیمانده است. بنابر اختیاراتی که هر فرد طبق قانون دارد فرد اول ترجیح می دهد جهت دریافت غرامت خود به شهرداری مراجعه کرده و در چارچوب توافق و قرارداد غرامت خود را دریافت کند ولی فرد دوم ترجیح می دهد جهت احقاق حقوق خود بابت غرامت به مراجع قضایی مراجعه کند فرد اول حداکثر ۲۰ درصد ارزش زمین خود را بابت عوارض ارزش افزوده به شهرداری می پردازد ولی فرد دوم صد برابر ارزش منطقه‌ای ۷۰ درصد باقیمانده زمین خود را بابت عوارض می پردازد. ملاحظه می کنید که این دو فرد با شرایط کاملاً یکسان بدون اینکه عملی خلاف قانون مرتکب شده باشند با عمل به مصوبه مورد بحث دو عوارض متفاوت پرداخت کردند و فرد دوم عوارض به مراتب بیشتری نسبت به فرد اول پرداخت کرده است در اینجا اصل ۲۰ و قسمت اخیر بند ۱۴ اصل ۳ قانون اساسی نقض شده است.

۷- نظر به اینکه تبصره ۴ ماده ۱۵ مصوبه در اکثر موارد سبب اخذ عوارض بیشتر و چند برابری نسبت به تبصره ۱ ماده ۱۵ مصوبه می شود در نتیجه افرادی که به مراجع قضایی که مرجع اصلاح جهت احقاق حقوق است مراجعه می کنند عوارض هنگفتی پرداخت می کنند مرجع تصویب کننده این مصوبه با اخذ عوارض بیشتر از افرادی که مطالبه رسیدگی قضایی به حقوق خود را دارند در حقیقت امنیت قضایی را خدشه دار کرده و در پی قدرت چانه زنی بالاتر در توافق با مردم و احیاناً تضییع حقوق آنان است از این بابت این مصوبه خلاف بند ۱۴ اصل ۳ قانون اساسی است.

شایان ذکر است مصوبه مذکور در مورد اراضی آن دسته از مردم که خلاف لایحه قانونی نحوه خرید و تملک املاک برای اجرای برنامه‌های عمومی، عمرانی و نظامی دولت و قانون نحوه تقویم ابنیه و املاک مورد نیاز شهرداری‌ها در گذشته به تصرف شهرداری درآمده نیز مشمولیت دارد و این افراد در صورت مراجعه به مراجع قضایی به دلیل استنکاف شهرداری از رسیدگی به درخواست آنها یا هر دلیل دیگری با عوارض چند برابری مواجه می شوند.

در خصوص خلاف شرع بودن: ۱- با توجه به موارد ذکر شده عمل به تبصره ۴ ماده ۱۵ مصوبه مورد بحث در موارد متعدد که پاره‌ای از آن به عنوان مثال ذکر گردیده باعث وارد شدن ضرر به مردم می شود و مرجع تصویب کننده اعمال حق خود را موجب اضرار به غیر قرار داده است بنابراین خلاف قاعده فقهی لاضرر و لاضرار فی الاسلام و مغایر با شرع است. ۲- اخذ عوارض ذکر شده در تبصره ۴ ماده ۱۵ مصوبه در اکثر موارد تناسبی با ارزش افزوده ایجاد شده ندارد و معادل چندین برابری آن است بنابراین مانع از تسلط کامل اشخاص بر اموال و حقوق حقه خود می شود و خلاف اصل تسلیط و مغایر با شرع است.

۵ - علی ای حال تأکیداً اعلام می‌دارد که شورای نگهبان طبق نظریه ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۶۶۰ مورخ ۱۳۹۵/۵/۲ جعل عوارض بر حق مشرفیت یا حق تشرف را مخالف شرع اعلام نکرده است بلکه حق مشرفیت را مغایر دانسته در واقع این حق را که از حقوق عین مالی و از شقوق حقوق مالکان بوده را در حدود اختیارات شورا ندانسته نه وضع و جعل عوارض بر این حقوق را که متاسفانه در بسیاری از محافل حقوقی خلط مبحث می‌شود بنابراین مصوبات وضع عوارض بر حقوق ذکر شده که توسط شورای اسلامی شهرها تصویب شده مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نمی‌باشد. در پایان خلاصه‌اینکه ۱- مبنای قانونی اخذ عوارض ارزش افزوده، ماده ۱۷۴ قانون برنامه توسعه پنجم می‌باشد. ۲- مبنای شرعی آن نظریه شماره ۱۶۶۰/۱۰۲/۹۵ - ۱۳۹۵/۵/۲ شورای نگهبان می‌باشد. ۳- مبنای وضع عوارض مورد بحث بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران و تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده که همگی دلالت بر قانونی و شرعی بودن مصوبه شورای اسلامی شهر گرگان دارد. علیهذا با عنایت به مراتب معنون درخواست رد دعوی مطرحه مورد استدعاست.

در خصوص ادعای شاکیان مبنی بر مغایرت مصوبه مورد اعتراض با شرع مقدس اسلام، قائم مقام دبیر شورای نگهبان به موجب نامه شماره ۹۹/۱۰۲/۳۱۱۱۹ - ۱۳۹۹/۱۰/۶ اعلام کرده است که:

"موضوع تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ - ۹۷/۵۹۰۹/۳ شورای شهر گرگان، در جلسه مورخ ۱۳۹۹/۹/۱۲ فقهای معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که به شرح ذیل اعلام نظر می‌گردد: اطلاق مصوبه از جهت شمول بر مصادیقی که موجب سلب حق تظلم خواهی به واسطه محکومیت به پرداخت عوارض بیشتر به صرف مراجعه مالکان به مراجع قضایی می‌شود و نیز در مصادیقی که میزان عوارض متعینه، متضمن اجحاف به مالکان اراضی است و نیز از جهت شمول به افرادی که توانایی پرداخت آن را ندارند، خلاف موازین شرع شناخته شد." هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۱/۲۴ با حضور معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

نظر به اینکه شورای نگهبان طی نامه شماره ۹۹/۱۰۲/۳۱۱۱۹ - ۱۳۹۹/۱۰/۶ اعلام کرده است: موضوع تبصره ۴ ماده ۱۵ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ - ۹۷/۵۹۰۹/۳ شورای شهر گرگان، در جلسه مورخ ۱۳۹۹/۹/۱۲ فقهای معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که به شرح ذیل اعلام نظر می‌گردد: «اطلاق مصوبه از جهت شمول بر مصادیقی که موجب سلب حق تظلم خواهی به واسطه محکومیت به پرداخت عوارض بیشتر به صرف مراجعه مالکان به مراجع قضایی می‌شود و نیز در مصادیقی که میزان عوارض متعینه، متضمن اجحاف به مالکان اراضی است و نیز از جهت شمول به افرادی که توانایی پرداخت آن را ندارند، خلاف موازین شرع شناخته شد.» بنابراین در اجرای حکم تبصره ۲ ماده ۸۴ و ماده ۸۷ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ و تبعیت از نظر فقهای شورای نگهبان و نیز مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون یاد شده اطلاق مصوبه مورد شکایت در حد شروط و قیود مصرح در نظریه فقهای شورای نگهبان از تاریخ تصویب مصوبه مورد اعتراض ابطال می‌شود.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - احمد درزی رامندی

شماره ۱۴۰۰/۵/۱۴۲ د ش ۱۴۰۰/۴/۲

مصوبه اصلاح و تکمیل تبصره ۱ ماده ۲ سند سیاست‌ها و ضوابط اجرایی آمایش آموزش عالی در عرصه سلامت در جمهوری اسلامی ایران

(مصوب جلسه ۸۲۳ مورخ ۱۳۹۸/۸/۲۸ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

در راستای اجرای مصوبه «اصلاح و تکمیل تبصره ۱ ماده ۲ سند سیاست‌ها و ضوابط اجرایی آمایش آموزش عالی در عرصه سلامت در جمهوری اسلامی ایران» جلسه ۸۲۳ شورای عالی، مورخ ۱۳۹۸/۸/۲۸، براساس مصوبه جلسه ۱۴۸ شورای ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور مورخ ۱۴۰۰/۲/۲۸، تبدیل دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی آبادان به «دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی» ابلاغ می‌گردد.

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس ستاد - سعیدرضا عاملی

خاطر نشان می‌سازد اعتراض مطروحه به مصوبه شورای شهر گرگان، فقط راجع به املاکی است که شهرداری رأساً اقدام به تصرف غاصبانه و اجرای طرح (خیابانهای عمومی و میادین) می‌نماید و هیچ ارتباطی به املاکی که خود اشخاص در راستای ماده ۱۰ قانون شهرداریها و تبصره‌های آن جهت تفکیک املاکشان به صورت کوچه‌های فرعی ایجاد می‌کنند نداشته و موضوع اخیر خارج از مانحن فیه است. علی ای حال تقاضای طرح موضوع در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و ابطال تبصره ۴ ماده ۱۵ لایحه تعرفه‌های عوارض سال ۱۳۹۸ موضوع مصوبه شماره ۹۷/۵۹۰۹/۳ - ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ شورای اسلامی شهر گرگان را از زمان تصویب مصوبه به جهت مغایرت با موازین شرعی و مقررات قانونی به منظور جلوگیری از تضییع حقوق اشخاص دارم. متن مقرر مورد شکایت به شرح زیر است: "ماده ۱۵ - عوارض ارزش افزوده اراضی املاک ناشی از اجرای طرح‌های توسعه شهری تبصره ۴- مالکین آن دسته از املاک سطح شهر با هر میزان عرض معبر که رأساً از طریق اقدامات مراجع قضایی به نحوی از انحاء نسبت به میزان مساحت واقع در طرح اقدام به اخذ غرامت و خسارت از شهرداری می‌نمایند به ازای هر مترمربع عرصه باقیمانده، به میزان P ۱۰۰ مشمول پرداخت عوارض ارزش افزوده می‌گردند.

۱- بدیهی است زمان شمولیت عوارض ارزش افزوده در مورد کلیه اراضی یا املاک و عرصه دارای مستحقات که قبلاً پشت جبهه بوده و در اثر تعریض در بر گذر جدید قرار می‌گیرند و یا در اثر احداث معابر و تملک املاک واقع در مسیر آن در بر گذر جدید واقع می‌شوند، عوارض ارزش افزوده عرصه‌این گونه املاک بر اساس تبصره یک و بر مبنای بهای کارشناسی عرصه که ملاک پرداخت غرامت قرار گرفت به میزان ۵۰ درصد غرامت پرداختی (با قیمت کارشناسی روز) در هر متر عرصه و اعیان محاسبه و پس از تعیین میزان ارزش افزوده در زمان صدور پروانه و تغییر کاربری و یا فروش ملک عرصه و اعیان محاسبه و پس از تعیین میزان ارزش افزوده در زمان صدور پروانه و تغییر کاربری و یا فروش ملک که در اثر اجرای طرح بر معبر قرار گرفت از مالک آن وصول می‌گردد. بدیهی است پس از محاسبات ارزش افزوده مراتب باید اعلام گردد.

در پاسخ به شکایت مذکور رئیس شورای اسلامی شهر گرگان به موجب لایحه شماره ۹۸/۴۲۷۹/۱ - ۹۸/۸/۱۴ - ۱۳۹۸/۸/۱۴ توضیح داده است که:

" ۱- شهرداری‌ها یک نهاد دولتی محسوب نمی‌گردند که حمایت و پشتوانه مالی دولت را داشته و یا از سرانه‌ها و اعتبارات دولتی بهره مند گردند با همین رویکرد و سیاست در برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران در ذیل ماده ۱۷۴ عوارض بر ارزش افزوده اراضی و املاک ناشی از اجرای طرح‌های توسعه شهری پیش‌بینی و هویت دوباره به اقتصاد فلج شده شهرداری‌ها بخشید. بر همین مینا موضوع نحوه و چگونگی تعیین ارزش افزوده و مشمولین آن را شهرداری طی لایحه‌ای به شورای اسلامی شهر گرگان ارسال و النهایه شورای اسلامی شهر گرگان با اخذ عوارض ارزش افزوده به شرح تبصره ۴ ماده ۱۵ دفترچه عوارض و خدمات موافقت و مورد تصویب قرار داد و جهت انطباق مصوبه با قوانین جاری به کمیته انطباق که یکی از اعضای آن از قضات دادگستری می‌باشد به فرمانداری ارسال که مورد تایید قرار گرفت.

۲- شاکای مدعی می‌باشد اصل مصوبه خلاف قانون و دریافت آن غیرقانونی محسوب می‌گردد در حالی که این مصوبه به لحاظ مطابقت با قانون و از لحاظ نحوه محاسبه و سایر موارد شکلی و ماهیتی به درستی انجام گردیده چرا که مبنای قانونی آن ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه و اجازه حاصله از بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون شوراها و تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده است بنابراین عنصر قانونی مصوبه معترض عنه کامل و خدشه بر آن وارد نمی‌باشد.

۳- از سوی دیگر با بررسی آراء متعدد و صادره از سوی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و هیأت‌های تخصصی از جمله کلاس پرونده ۴۹۸/۹۲ دادنامه شماره ۲۵۲ الی ۲۶۵ موضوع تعیین عوارض بر ارزش افزوده باقیمانده اراضی ناشی از اجرای طرح‌های مصوب شهری مورد تایید قرار گرفت، به زمان گویا و ساده تر تعیین عوارض بر ارزش افزوده در آراء متعدد صادره از سوی دیوان و هیأت تخصصی مورد تایید قرار گرفت.

۴- علیهذا همانطوری که مستحضرید طبق بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵ تصویب لوابح و برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله از وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهرها است و در قانون مالیات بر ارزش افزوده تبصره ۱ ماده ۵۰ و قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه جمهوری اسلامی ایران موسوم به تجمیع عوارض، تبصره ۱ ماده ۵ مصوب ۱۳۸۱ وضع عوارض محلی تجویز شده است و النهایه در آراء هیأت عمومی از جمله ۱۰۵/۱۳۷۴۱ - ۱۱۸۷ - ۱۳۸۶/۱۰/۲۳ و ۱۲۲۹ - ۸۶/۱۰/۲۳ و غیره وضع عوارض مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات تشخیص نگردیده است.